

فؤاد ایزدی در گفت‌وگو با «ایران»:

گفت‌وگو

گروه سیاسی

مذاکره برای تبادل زندانیان و همزمان آزادسازی منابع بلوکه شده ایران در کره جنوبی، به نوع جدیدی از توافق انجامید؛ توافق بر مبنای قدرت و اخذ تصمیم از طرف مقابل. عملی شدن این توافق بدون خلف وعده، ناشی از این واقعیت است. به رغم همه جوانب این تجربه، اما برخی جریان‌های داخلی یا درقبال آن سکوت کردند یا زبان به انتقاد گشودند، آن هم توافقی که طرف مقابل، یعنی آمریکایی‌ها را از درون امریکا مورد سؤال و انتقاد قرار داد. درباره جوانب این توافق، با دکتر فؤاد ایزدی، استاد دانشگاه تهران و کارشناس ارشد روابط بین‌الملل گفت‌وگو کرده‌ایم که می‌خوانید.

در ابتدای فعالیت دولت

سیزدهم دهه‌ای مدعی بودند در این دولت دیپلماسی کم‌رنگ خواهد شد، شما امروز این ادعا را چطور ارزیابی می‌کنید؟

امروز مشخص شده است که آن نگاه، تحلیل درستی نبوده است. در دولت گذشته هم این ظرفیت وجود داشته است که پول‌های بلوکه شده ما آزاد شود، اما این اتفاق نیفتاد و به تدریج این حجم که کم‌کم آزاد شده، در گذشته سابقه ندارد. در کنار آن، تحولات دیگری در سیاست خارجی در این دولت رقم خورد مانند عضویت ایران در بریکس یا توافق با عربستان. در کنار این، این تحلیل هم درست نبود که عده‌ای احساس کنند سیاست خارجی در انحصار یک جریان فکری یا گروه خاصی است و جریان دیگری در این حوزه نمی‌تواند وارد پیدا کند یا اگر ورود کند، نمی‌تواند توانمندی داشته باشد. امروز هر فرد منصفی که نظاره گیر وضعیت موجود در سیاست خارجی است، تصدیق خواهد کرد که آن حرف یا آن تحلیل، دیگر حرف صحیحی نیست.

در دوره گذشته، به اذعان خودشان، برجام دستاورد «تقریباً هیچ» نامگذاری شد و همین «تقریباً هیچ» را هم به عنوان مهمترین دستاورد خود مطرح می‌کردند. اما همان‌ها امروز در مسأله آزادسازی منابع ما در کره و توافقی که انجام شد، عملاً سکوت پیشه کردند. علت این سکوت را در چه می‌بینید؟

متأسفانه یکی از مشکلات سیاست خارجی در دولت قبل، نگاه افراطی به برجام بود. به قدری درباره برجام اغراق شد تا بتوانند آن را با همه مشکلاتش در کشور گره بزنند اما در نهایت دیدند که به گفته خودشان عایدی آن تقریباً هیچ بود و دستاوردی برای کشور نداشت، این ضربه از جمله برای کسانی بود که نسبت به برجام اگراق می‌کردند. از این زاویه، این هم قدم مثبتی در دولت سیزدهم است که آن حالت اغراق نسبت به دستاوردهای سیاست خارجی یا مذاکرات ادامه پیدا کرد که این نقطه مذاکرات را تغییر داد. اما در این حال، مذاکرات ادامه پیدا کرد که این نقطه بسیار مهمی است. کفایت نسبت به یک توافق یا طرف غربی انقدر هزینه می‌دهید و رفت و آمد می‌کنید، تا جایی که عملاً ۸ سال کشور را معطل می‌کنید. در دولت گذشته دیدیم که زمانی دراز کشور مدتی معطل مذاکرات بود، بعد معطل میوه برجام شد، زمانی هم که ترامپ از برجام خارج شد، کشور معطل برجام اروپایی شد و زمانی که بایدن انتخاب شد، کشور دو سال معطل باگزشتاب بایدن به برجام شد. این مشکلات ریشه‌ای در سیاست خارجی دولت گذشته بود. اینکه فلان مسئول ارشد دولت گذشته می‌گفت هر توافقی بهتر از عدم توافق است، یعنی اینکه هر چیزی به ما بدهند را امضا می‌کنیم. امروز هر چند ممکن است سیاست خارجی دولت فعلی نواقصی هم داشته باشد، اما آن عقبه فکری مشکل‌دار که در عمل برای کشور زیان‌هایی به بار آورد، دیگر وجود ندارد.

همانطور که اشاره کردید، در دولت گذشته عده‌ای معتقد

بودند هر توافقی بهتر از عدم توافق است، اما حالا که توافق شده، چرا سکوت کردند؟

اگر کسی به بحث سیاست خارجی ورود دارد و احساس می‌کند در این حوزة باید اظهار نظر کند، انصاف حکم می‌کند که اگر چیز خوبی دید، اعلام کند و در کنار آن، اگر مشکلی هم دید می‌بیند و چه بسا نقد شما هم پذیرفته می‌شود. اما ما مواردی داشتیم که حتی از عضویت ایران در بریکس هم انتقاد می‌کردند، یعنی گاش سکوت می‌کردند، اما بعضی وقت‌ها انتقاد هم می‌کردند که چرا ایران عضو بریکس شده است؟ بنابراین مشکلاتی از این دست هست، یعنی وقتی رقابت‌های سیاسی وارد بحث‌های سیاست خارجی شود، مشکلاتی را برای همه کشورها دارد.

آخر یک دیپلمات بازنشسته عنوان کرد که «در روابط بین‌الملل چیزی به نام تصمیم وجود ندارد»، اما در توافق اخیر شاهد یک تصمیم بودیم، به این معنی که ابتدا منابع ما در دسترس قرار گرفته، سپس جاسوس‌ها آزاد شدند، نقش تصمیم را در توافق اخیر ایران و آمریکا چطور می‌بینید؟

این واقعیت در روابط بین‌الملل وجود دارد که ممکن است کشورها تعهدی را امضا کنند اما به تعهد خودشان عمل نکنند. حتی در بیشتر موارد، این عدم اجرای تعهد است که دیده می‌شود تا اجرای تعهد. اما در زمانی که موضوع مهمی در میان است، باید به نوعی متین را بنویسید و کار را جلو ببرید که طرف مقابل نتواند در عمل تعهد خود را زیر پا بگذارد. اکنون در مسأله برجام، غربی‌ها چیزی به اسم مکانیزم ماشه را در آن قرار دادند که یعنی هر وقت خوش شان بیاید و اراده کنند از برجام خارج شوند و ایران هم هیچ کاری نتواند بکند. در عمل هم نشان دادند که می‌توانند تعهدی بدهند و به آن عمل نکنند. اما در مسأله مبادله زندانیان عکس این مسأله اتفاق افتاد، یعنی طراحی به گونه‌ای انجام شد که پس از اعلام قطر به عنوان ناظر فرآیند، حساب‌های مورد نظر رسید، فرایند انتقال زندانیان اتفاق افتاد. تصمیم یعنی این. بنابراین، باید گفت ضمن

پیروزی در توافق با آمریکا به خاطر زبان قدرت بود نه زبان مذاکره

اینکه این حرف درست است که کشورها در بسیاری از موارد به تعهدات خود عمل نمی‌کنند، این حرف هم درست است که می‌توانید به گونه‌ای کار را پیش ببرید که در عمل عدم اجرای تعهد ممکن نباشد.

با توجه به توافق اخیر، برخی معتقدند رویکرد فشار در مقابل فشار جواب می‌دهد و به این صورت می‌توان آمریکایی‌ها را وادار به انجام کارهایی کرد که در شرایط عادی از انجام آن سر باز می‌زنند.

نه تنها ما، بلکه همه کشورهایی که با آمریکا درگیر هستند، این را در سیاست خارجی این کشور تشخیص می‌دهند که آمریکایی‌ها فقط زبان قدرت را می‌فهمند. آمریکایی‌ها زبان تعهد را نمی‌فهمند، یا زبان مذاکره که قدرتی نیست تا آن نباشد رانمی‌فهمند، تعهد یک امضا را نمی‌فهمند و صرفاً زبان قدرت را می‌فهمند. در مورد اخیر هم این مسأله ثابت شد. به این معنی که افرادی که چرم جاسوسی‌شان در دادگاه تأیید شده بود را بازداشت کرد که نشانه قدرت کشور است و به فشار بیرونی هم توجه نکرد، در ادامه، فشار مسأله‌ای به نام بلوکه شدن منابع ایران که کار خلاف دیگر آمریکا بود حل شود، این هم نشانه قدرت است. در طول تاریخ آمریکایی‌ها نشان دادند می‌کند و کار خود را جلو می‌برد.

سیاسی

دیگه چه خبر؟

پوشش دانشجویی برای ترویج تروریسم تجزیه‌طلب

خبر اینکه، لیلا حسین‌زاده که در برخی رسانه‌ها با عنوان «دانشجوی زندانی» و با خبرهایی پیرامون «نگرانی از وضعیت سلامتی» اش مورد حمایت ویژه قرار می‌گرفت، روز گذشته با فیلمی موضوع بحث کاربران شبکه‌های اجتماعی شد که با لباس فرم گروهک تروریستی پژاک، بدون پوشش سرو و کمترین آثیری از بیماری در جلسه ادعایی دفاع از پایان نامه مقطع کارشناسی ارشد، نه در زندان که در دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران حضور یافته بود. ماجرای این فیلم اما آنجا واکنش برانگیزتر شد که او پایان‌نامه‌اش را به جاسوسان و عمال حکومت کمونیستی استالین در پیش از انقلاب یعنی جعفر پیشه‌وری و قاضی محمد به‌عنوان پایه‌گذاران تحکرات جدایی‌طلبانه در ایران تقدیم کرد! چه اینکه پیشه‌وری با گردن دموکرات آذربایجان و قاضی محمد با جمهوری ادعایی مهاباد در تاریخ معاصر ایران به‌عنوان بنیانگذاران جریان شناخته می‌شوند که در گروهک‌های تروریستی تجزیه‌طلب تکثیر یافتند و در سال‌های پیش و پس از انقلاب جنایات متعددی را در حق مردم از ترک، کرد و فارس روا داشتند؛ از خون مردمان کردی که توسط گروهک‌های کومله و دموکرات تنها به جرم هواخواهی از انقلاب اسلامی ریخته شد تا عملیات‌های تروریستی که بعضاً در همین سال‌های اخیر توسط این گروهک‌ها انجام شد و به کشته شدن تعداد بسیاری از هموطنان بی‌گناه انجامید.

لیلا حسین زاده اما با وجود این اقدام آشکارش برای اعلام ارتباط سازمانی با گروهک پژاک از طریق انتخاب نوع پوشش خود، در تمام سال‌های حکومت‌نشانیش به حبس و سپس در جریان بازداشت و رسیدگی به پرونده جدیدی که در مورد اقدامات او در جریان است، نه تنها مورد توجه و حمایت همه رسانه‌های بیگانه و معاند قرار داشت که از پوشش رسانه‌ای برخی رسانه‌های اصلاح‌طلب از اعتماد‌آلودین و خبرآنلاین تا سایت خبری چهارمیان قرار داشت، تا آنجا که در جریان تبدیل قرار بازداشت موقت او به وثیقه، این رسانه‌ها با خبرهایی همچون ادعای احتمال کور شدن این زندانی و دچار شدن او به انواع و اقسام بیماری مخاطب را بمباران می‌کنند.

درست در شرایطی که ماجرای فیلم دفاع لیلا حسین‌زاده با جزئیاتی که اشاره شد، با پرسش‌های متعددی نظیر جرایم عدم برخورد با اقدام این متهم امنیتی و مماشات دانشگاه با او همراه شده بود، معاونت آموزشی دانشگاه تهران با انتشار توضیحاتی پاسخگو شد. براساس این توضیحات حسین‌زاده در نیم‌سال دوم تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ در هفتمین نیم‌سال تحصیلی از دانش‌آزمایان تحصیل خود قرار داشته و دانشجوی سنوایی بوده که موضوع آن باید در کمیسیون موارد خاص مطرح می‌شد. کمیسیون هم با بررسی پرونده تحصیلی او در جلسه ۱۴ شهریور رای به مرحومیت از تحصیل داده است. دانشگاه تهران تأکید کرده که برگزاری جلسه‌ای تحت عنوان دفاع برای این دانشجو که محلی از اعراب ندارد و دانشگاه وی را اساساً دانشجو نمی‌داند.

اینکه فلان

مستول ارشد دولت گذشته هر توافقی بهتر از عدم توافق است، یعنی اینکه هر چیزی به ما بدهند را امضا می‌کنیم. امروز اما آن عقبه فکری مشکل‌دار که در عمل برای کشور زیان‌هایی به بار آورد، دیگر وجود ندارد.

ضرب‌الاجل ایران برای اجرای توافق امنیتی تهران- بغداد به پایان رسید

تخلیه کامل مقر گروهک‌های تروریستی تجزیه‌طلب

مرز ایران و عراق، خلع سلاح تجزیه‌طلبان بویژه سلاح سنگین و نیمه‌سنگین و انتقال آنها به عمق خاک این کشور در اقلیم کردستان، جلوگیری از نفوذ غیرقانونی این توافق میان دو کشور عازم منطقه کردستان می‌شود. توافقتنامه همکاری‌های مشترک امنیتی ایران و عراق ۶ ماه پیش در ۲۸ اسفند سال گذشته در نشستی با حضور «محمد شایع السوداني» نخست‌وزیر عراق و علی شمخانی، دبیر سابق شورای عالی امنیت ملی و قاسم الاعرجی مشاور امنیت ملی نخست‌وزیر عراق در بغداد به امضا رسید. این توافقتنامه مواردی همچون انحلال پایگاه گروهک‌های تروریستی مستقر در

چگونگی برخورد با این گروه‌ها اشاره کرد و یادآور شد که دولت محلی اقلیم کردستان در شمال عراق با همکاری دولت فدرال عراق توانست بعضی از گروه‌های مسلح میزبان در منطقه به پنج اردوگاه پناهیجویان که به این منظور احداث شده، منتقل کند. او افزود: «ما با آنها به عنوان پناهجو برخورد می‌کنیم.» «محمد کاظم آل صادق» سفیر ایران در بغداد نیز در گفت‌وگو با شبکه «العالم»، تصریح کرد که اراده‌ای جدی از سوی دولت مرکزی و منطقه کردستان عراق برای اخراج گروه‌های مسلح از مقرهای مرزی‌شان شکل گرفته است. سفیر ایران با تأکید بر اینکه جمهوری اسلامی

غارها و پناهگاه‌ها در مجاورت مرزها و انتقال آنها را گامی مهم و بزرگ توصیف کرد که نیازمند حفظ و تکمیل اجرای مراحل بعدی توافق است.

اعزام تیم بررسی به کردستان
فؤاد حسین» وزیر خارجه عراق نیز در دیدار با حسین امیرعبداللهمیان، وزیر امور خارجه کشور در حاشیه نشست مجمع عمومی اجرای توافق امنیتی تهران و بغداد را مورد توجه قرار داد و از خلع سلاح و انتقال گروه‌های تجزیه‌طلب از خط مرز ایران و عراق به ۵ اردوگاه در خاک عراق خبر داد. وزیر خارجه عراق به همکاری بین بغداد و اربیل درباره

شده و این افراد به محلی دور از مرزها منتقل و خلع سلاح شده‌اند تا مطابق با ضوابط کمیته پناهندگان، پناهنده تلقی شوند. این کمیته همچنین با اشاره به اینکه نیروهای مرزی فدرال در این مناطق به طور دائمی مستقر شده‌اند و پرچم عراق در این مناطق برافراشته شده است، خبر داد که «نماینده دبیرکل سازمان ملل متحد در نشستی که در اربیل و بغداد برگزار شد، حضور یافت و حمایت کامل خود را از دولت عراق در اجرای مفاد توافقتنامه با امکان تعامل با این گروه‌ها در صورت برخورداری از عنوان غیرنظامی اعلام کرد.» کمیته مشترک خارج کردن گروهک‌های تروریست از

روز گذشته با پایان ضرب‌الاجل ۲۸ شهریور اعلام شده از سوی تهران به بغداد، مقامات امنیتی عراقی از تکمیل فرایند اجرای این توافقتنامه خبر دادند. کمیته عالی اجرای توافق امنیتی ایران و عراق در بیانیه‌ای اعلام کرد که مقر گروهک‌های تروریستی تجزیه‌طلب در مرزهای مشترک ایران و عراق تخلیه

امنیتی

گروه سیاسی

آگهی شناسایی پیمانکار

نوبت اول

موضوع: فراخوان عمومی جهت شناسایی پیمانکاران واجد شرایط

اجرای سوله‌های انبار محصولات شرکت توسعه پلیمر کنگان (مترائ ۳۰۰۰۰ متر مربع)

شرکت توسعه پلیمر کنگان در نظر دارد اجرای پروژه احداث انبارهای سروشیده خود به مترائ ۳۰۰۰۰ متر مربع را از طریق فراخوان عمومی و با شرایط زیر به پیمانکاران دارای صلاحیت رتبه‌بندی شده ساختمان و ابنیه از سازمان برنامه و بودجه و اگزار نماید، لذا از شرکت‌های ذیصلاح دعوت می‌شود از تاریخ درج آگهی (۱۳/۰۶/۱۴۰۲ و ۰۸/۰۷/۱۴۰۲) تا تاریخ ۱۳/۰۷/۱۴۰۲ در وب‌سایت <http://www.k-pdc.com> مراجعه و اسناد ارزیابی‌کننده را دریافت و در صورت نیاز به توضیحات با شماره تلفن ۸۸۷۲۶۵۱-۰۲۱ داخلی ۲۴ (دبیر خانه کمیسیون معاملات) تماس حاصل نمایند.

شرح مختصر کار: اجرای کامل سوله‌های انبار محصولات شرکت توسعه پلیمر کنگان به مترائ تقریبی ۳۰۰۰۰ متر مربع شامل (سفتکاری، نازک کاری و تأسیسات)

محل اجرا: استان بوشهر، شهرستان کنگان، مجاورت فازهای ۱۲ و ۱۴ پارس جنوبی، سایت شرکت توسعه پلیمر کنگان

تضمین شرکت: در مناقسه در اسناد مناقسه اعلام می‌گردد.

اسناد مناقسه پس از ارزیابی کیفی: به شرکت‌هایی که حائز حداقل امتیاز ارزیابی باشند واگذار می‌گردد.

شرکت در ارزیابی هیچ‌گونه حق جهت دعوت به خرید اسناد مناقسه یا عقد قرارداد برای پیمانکاران ایجاد نمی‌کند.

مهلت دریافت اسناد فراخوان شناسایی پیمانکار: از تاریخ درج اولین نوبت آگهی در روزنامه (روز چهارشنبه ۰۹/۰۶/۱۴۰۲) لغایت روز چهارشنبه ۱۳/۰۷/۱۴۰۲ می‌باشد.

آخرین مهلت تحویل پاکت‌های فراخوان: ساعت ۱۶:۰۰ روز چهارشنبه ۰۹/۰۷/۱۴۰۲ می‌باشد.

محل تحویل اسناد: پاکت مدارک خواسته شده با نام پاکت شناسایی پیمانکار (ارزیابی کیفی) پس از لک و مهر و درج مشخصات شرکت‌کننده و نیز درج موضوع فراخوان، مطابق زمان مقرر تحویل دبیرخانه مزایده در است شرکت توسعه پلیمر کنگان واقع در تهران، خیابان خالد اسلمبولی (وزرا)، کوچه «دهم»، پلاک یک گردد و رسید دریافت شود.

سایر جزئیات و اطلاعات مربوط در اسناد ارزیابی درج شده است.

روابط عمومی شرکت توسعه پلیمر کنگان

آگهی مناقسه عمومی دو مرحله‌ای توام با ارزیابی کیفی

نوبت اول

موضوع: تأمین ۲۴۰،۰۰۰ کیلوگرم ماده شیمیایی Atmer 163 (مناقسه شماره 4021377-PJS)

شرکت پتروشیمی جم (سهامی‌عام) در نظر دارد تأمین ۲۴۰ تن ماده Atmer 163 را از طریق مناقسه عمومی ۲ مرحله‌ای توام با ارزیابی کیفی، به شرکت واجد شرایط واگذار نماید. فلذا از شرکت‌هایی که آمادگی و توانایی انجام موضوع مناقسه را داشته و دارای سوابق و تجربیات موثر و مرتبط می‌باشند دعوت می‌شود از تاریخ درج آگهی به‌تاریخ (وب‌سایت) پتروشیمی جم به آدرس WWW.JPCOMPLEX.IR مراجعه و اسناد مناقسه را از طریق این تارنما (وب‌سایت) دریافت (دانلود) نمایند. در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر با شماره تلفن‌های ۰۲۱-۸۸۶۴۵۴۵ داخلی ۳۴۹ تماس حاصل نمایند.

الف- شرح مختصر کار: تأمین ۲۴۰،۰۰۰ کیلوگرم ماده شیمیایی Atmer 163

ب- مبلغ تضمین شرکت در مناقسه: شصدمد میلیون تومان (۶/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال)

مواعد زمان مناقسه:

تاریخ درج آگهی: ۱۴۰۲/۰۶/۰۴

آخرین مهلت دریافت اسناد مناقسه از وب‌سایت پتروشیمی جم: ۱۴۰۲/۰۷/۱۳

آخرین مهلت ارسال اسناد ارزیابی کیفی (پاکت د): ۱۴۰۲/۰۷/۱۶ چهارشنبه- ساعت ۱۵

تاریخ مهلت اجرای توافق امنیتی ایران و عراق در بیانیه‌ای اعلام کرد که مقر گروهک‌های تروریستی تجزیه‌طلب در مرزهای مشترک ایران و عراق تخلیه

سایر جزئیات و اطلاعات مربوط در اسناد مناقسه مندرج است.

شرکت پتروشیمی جم (سهامی‌عام) در بررسی مستندات و نیز در ردی قبول هر یک

با تمام مستندات ارائه شده توسط شرکتها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.

آدرس مناقسه گز (دفتر مرکزی) جهت تحویل پیشنهادات:

تهران، خیابان شهید عباسپور، خیابان نظامی گنجوی، شماره ۲۷، شرکت پتروشیمی جم

تلفن تماس: ۰۲۱-۸۸۶۴۵۴۵ داخلی ۳۴۹

روابط عمومی شرکت پتروشیمی جم